

Vaderdag – een persoonlijke geloofsverklaring

Het is vandaag een maand geleden dat mijn vader onverwacht is overleden. En vandaag is de eerste keer na zijn sterven dat ik weer mag spreken.

En ik heb natuurlijk zitten nadenken, *waar ga ik vandaag over spreken?* Ik kan natuurlijk gewoon ergens over spreken en net doen of het geen vaderdag is. Maar dat lijkt me erg onecht. Het vermijden van het onderwerp.

Ik kan ook over vaderschap spreken en dan voortdurend met het gemis van mijn vader worden geconfronteerd. En ik wil er natuurlijk ook geen tranendal van maken. Het verlies van een dierbare, in dit geval mijn vader, brengt naar boven wat je *echt gelooft*. En daar wil ik over spreken vandaag. Deze preek is dus een soort 'persoonlijke geloofsverklaring'.

Verlies, afscheid is helaas onvermijdelijk bij ons leven hier op aarde.

En ik weet dat velen van ons weleens iemand verloren hebben van wie ze veel gehouden hebben. Niet alleen een overlijden doet pijn, ook het einde van een huwelijks- of liefdesrelatie doet pijn. En deze pijn, de emotionele pijn die hoort bij afscheid, brengt ons meteen dichtbij wie we zijn, bij hoe we gemaakt zijn als mens. We zijn gemaakt om *in harmonie* te leven. We zijn gemaakt, zegt de Bijbel, naar Gods evenbeeld.

Genesis 1

1In het begin schiep God de hemel en de aarde. 2De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

....

²⁶God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' ²⁷God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen.

Deze tekst bevat een paar fundamentele uitgangspunten:

- God is meervoud. (wij – ons)
- God is mannelijk en vrouwelijk
- Wij mensen, lijken op God, we zijn Zijn evenbeeld

We lijken op God, we zijn niet God, maar we functioneren op dezelfde wijze. We zijn *'kinderen van God'*. Zijn DNA zit in ons. Wij kunnen denken, voelen en handelen, net zoals God dat kan. Er is een wel een belangrijk verschil: God is de schepper, wij zijn door Hem geschapen. God is onbeperkt, wij zijn beperkt. God heeft de materie geschapen, wij kunnen met deze materie creëren. Dat doen we ook, we bouwen huizen, wegen en steden, computers enz. De wetenschap is een speurtocht naar de briljante samenhang die God in de schepping heeft gelegd. En zeker de gedragswetenschappen, de vakgebieden waarin het gedrag van de mens wordt onderzocht, zoals de psychologie, sociologie geven niet alleen inzicht in ons functioneren als mens, maar ook van het functioneren van God. (*we zijn immers als Zijn evenbeeld geschapen*)

God is mannelijk en vrouwelijk!

Mocht je een Godsbeeld hebben en dan denken aan een grijze oude man, dan is dat beeld in strijd met wat we gelezen hebben. God is mannelijk en vrouwelijk.

Maar hoe kan dat dan, zul je je misschien afvragen? God de Vader is toch duidelijk een man? En Jezus was toch ook een man?

Ik weet niet precies hoe dat zit. De Bijbel laat hier ruimte...

In het Hebreeuws is de naam voor de Heilige Geest: Ruach, een vrouwelijk woord. Wat zeker is dat we God, de drie-enig God, ernstig tekort doen door hem alleen als 'mannelijk' voor te stellen.

God is meervoud

God is Vader, Zoon en Geest. Ze zijn één. Jezus bidt later het volgende gebed:

Johannes 17

²⁰Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in mij geloven. ²¹Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden. ²²Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals wij: ²³ik in hen en u in mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat u mij hebt gezonden, en dat u hen liefhad zoals u mij liefhad.

Wij zijn geschapen om één te zijn. Net zoals God zelf één is. Geschapen om in een harmonieuze verbinding met elkaar te staan. Dat is de reden dat afscheid pijn doet, de reden dat ruzie pijn is en dat er schade aan je ziel ontstaan als je niet wordt liefgehad. We zijn gemaakt naar Gods beeld en gelijkenis.

We zijn gemaakt om liefgehad te worden en om lief te hebben. Gods DNA is in ons. Mensen zeggen weleens, 'de mens is door en door slecht, tot niets goeds in staat.' God zelf doet een andere uitspraak, nadat Hij de mens geschapen heeft:

Genesis 1

'³¹God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.'

En dat ervaren we gelukkig vaak. Ik heb dat de afgelopen weken ervaren.

Mensen zijn vaak erg lief. Ook ongelovige mensen kunnen uitstekende boodschappers zijn van Gods liefde, gelukkig maar. Het zit in ons DNA.

Ontken ik hiermee noodzaak van de komst van Jezus naar de aarde? Ontken ik hiermee de noodzaak van een reddingsplan?

Nee, helemaal niet! Integendeel zelfs!

Gods reddingsplan heeft alles met ons 'ontwerp' te maken.

We zijn gemaakt om in harmonie te leven, in eenheid te leven met God en met elkaar.

Romeinen 3

²³Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God;

De mensheid heeft zelf afscheid genomen van God.

Misleid door de slang weliswaar...

En zo gaat het vaak, we kunnen misleid worden...en dan hetgeen wat het belangrijkste voor ons is, *eenheid en verbondenheid*, op het spel zetten.

Een relatiebreuk is de grootste pijn die een mens kan hebben.

Daarom doet het overlijden van een geliefde zo'n pijn, daarom doet het einde van een vriendschap zo'n pijn, daarom doet een het einde van een liefdesrelatie pijn, daarom doet onenigheid in de gemeente zo'n pijn. Daarom doet een echtscheiding zo'n pijn, daarom doet een breuk met één van je ouders zo'n pijn.

Psychologen onderscheiden de volgende fasen in rouwverwerking:

Ontkenning

De eerste fase van het rouwproces is ontkenning: een algemeen afweermechanisme van ons brein. De waarheid is te erg om te bevatten, dus ontkennen we deze geheel of gedeeltelijk.

Boosheid

Juist bij rouwenden zie je vaak boosheid, boosheid op het lot, de artsen, God, de omgeving...

Het gevecht aangaan

Veel mensen proberen om hun verlies te verwerken door het gevecht aan te gaan of door zichzelf doelen op te leggen. Het is in deze fase dat mensen marathons gaan lopen tegen bepaalde ziektes, een wereldreis maken of vanaf nu echt stoppen met roken.

Depressie/Somberheid

Wanneer nabestaanden gaandeweg tot de ontdekking komen dat ontkennen, boos worden en/of het gevecht aangaan niet helpen om het verlies te verwerken, volgt vaak de depressieve fase. Deze wordt grotendeels veroorzaakt door de machteloosheid die je als rouwende voelt: er is niets, maar dan ook niets, wat je aan het gebeurde kunt veranderen.

Aanvaarding

Hoeveel verdriet en pijn je als nabestaande ook hebt, er komt een dag dat je gaat proberen om het verlies een plaatsje te geven. Dit betekent níet dat je iemand dan niet meer mist of dat je probeert om de overledene te vergeten. Het betekent wél dat je probeert om je leven in te richten zonder de geliefde om je heen.

Dit proces is niet noodzakelijk sequentieel. Je kunt je in verschillende fasen gelijktijdig bevinden of op en neer bewegen tussen verschillende fasen. De realiteit is dat ik, maar zeker ook Marion en mijn gezin, nog aan het rouwen zijn, aan het wennen aan deze nieuwe situatie. Wij zitten volop in dit proces. En dat is prima. Een proces dat we allemaal weleens moeten doorlopen. een proces waar je misschien zelf ook mee te maken hebt.

Maar er nog wat interessants. Als we even in de helicopter stappen en naar onze maatschappij kijken: *Het lijkt wel of de mensheid zich in een rouwproces bevindt.* Het lijkt wel of we dezelfde symptomen in onze maatschappij zien. Er is een boosheid op God: *als God bestaat en hij laat dit lijden toe, dan hoef ik hem niet...* Er is ook een soort onderhuidse boosheid in mensen aanwezig. Agressie, huiselijk geweld, mishandeling popt soms zomaar op. Er zijn volop mensen die het gevecht aangaan. Mensen streven soms met veel wilskracht bepaalde (goede) doelen na. We zien depressie om ons heen. Er wordt voor miljarden aan anti-depressiva geconsumeerd. En dat gebeurt omdat dit nodig is, anders kunnen mensen niet functioneren.

De mensheid, onze maatschappij, vertoont kenmerken die horen bij rouwverwerking, bij het verwerken van relatiebreuk!
--

Het is alleen voor de meeste mensen niet duidelijk welke relatie er gebroken is...

Romeinen 3

²³*Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God;*

²⁴*en iedereen wordt uit genade, die niets kost, door God als een rechtvaardige aangenomen omdat hij ons door Christus Jezus heeft verlost.²⁵⁻²⁶Hij is door God aangewezen om door zijn dood het middel tot verzoening te zijn voor wie gelooft. Hiermee bewijst God dat hij rechtvaardig is, want in zijn verdraagzaamheid gaat hij voorbij aan de zonden die in het verleden zijn begaan. Hij wil ons nu, in deze tijd, zijn gerechtigheid bewijzen: hij laat ons zien dat hij rechtvaardig is door iedereen vrij te spreken die in Jezus gelooft.*

We zijn verzoend met God! Het enige dat nodig is dat we geloven dat Jezus ons heeft verlost. Zonder ons geloof, zonder onze instemming, zonder onze erkenning, kunnen we niet genieten van onze relatie met God.

Het is erg troostvol om te weten dat mijn vader geloofde dat hij door God als een rechtvaardige is aangenomen. Hij wist dat hij een geliefd kind van God was. *Uit genade, die niets kost...* Iemand zei, 'je vader verdient een mooi plekje in de hemel.' Dat was lief bedoeld. En dat kon ik ook echt wel ontvangen. Ik geloof dat mijn vader thuisgekomen is. Het evangelie is alleen veel mooier dan dat. God is veel liefdevoller en genadiger dan deze persoon beseftte. Het plekje in de hemel hoeven we niet te verdienen. God is veel meer een vader en een moeder, dan wij soms beseffen! Wij kunnen geen plekje in de hemel verdienen.... Dat is heel goed nieuws! Het enige wat we hoeven te doen is te geloven dat *iedereen uit genade, die niets kost, door God als een rechtvaardige wordt aangenomen omdat hij ons door Christus Jezus heeft verlost... (Rom.3:24)*

Vorige week hebben we Pinksterfeest gevierd. Het feest van 'de Trooster', het feest waarin we de herdenken dat Gods Geest is gegeven aan de mensen hier op aarde. In ons verdriet, in onze rouw, zijn we nooit alleen. De Trooster is bij ons. God zelf is bij ons. God heeft werkelijk in alles voorzien. Tijdens ons aardse bestaan hebben we te maken met pijn, onrecht en verdriet. Maar Hij heeft 'de Trooster' gezonden, Hij is bij ons.

*Hij is bij ons, hij geeft ons kracht, hij troost, hij bemint ons...
Hij leert ons om liefde te ontvangen en om lief te hebben...*

Liefde is het medicijn.
Onvoorwaardelijke liefde.
Genade, die niets kost...

Johannes 17

²¹*Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden.*

Ik wens jullie een hele fijne vaderdag toe!

AMEN